

Arrest

nr. 350 050 van 8 juli 2026
in de zaken RvV X en X / XI

Inzake: 1. X
2. X X en X, als minderjarigen vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart "*van Palestina*" te zijn, op 14 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2025 (zaak X).

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn en als minderjarigen worden vertegenwoordigd door hun ouders X en X, op 14 oktober 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2025 (zaak X).

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 14 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. ROBERFROID, loco advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekster, van Palestijnse origine afkomstig uit Gaza, dient op 26 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 1 september 2025.

1.2. Ook de twee minderjarige verzoekers, haar kinderen, dienen een beschermingsverzoek in op 26 november 2024.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 september 2025 ten aanzien van eerste verzoekster een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, wegens bescherming in een andere EU-lidstaat.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart Palestijnse te zijn en geboren te zijn in Jabalia in de Gazastrook. U studeerde verpleegkunde en werkte als verpleegster. Op 18/07/2017 huwde u via volmacht met [A.S.], een Sri Lankaan die u online had leren kennen en die in Qatar woonde en werkte. In maart 2018 verliet u Gaza en verhuisde u naar Qatar om uw echtgenoot te vervoegen. U werd zwanger van een tweeling, maar kon niet in Qatar blijven wegens visumproblemen. U ging op 14/10/2018 met uw man naar Sri Lanka, waar u de volgende dag beviel van een dochter [F.M.A.S.] (CGVS xxx, O.V. xxx) en een zoon [M.A.A.S.] (CGVS xxx, O.V. xxx). Uw kinderen hebben de Sri Lankaanse en Palestijnse nationaliteit. Uw man keerde na twee maanden terug naar Qatar. U verbleef een maand bij uw schoonfamilie, maar ze mishandelden u en wilden dat uw dochter vrouwelijke genitale verminking onderging, waarna u uit huis gezet werd en u een vijftal jaar met uw kinderen in het bos woonde. Dan kwam uw man te weten over jullie situatie en kwam hij naar Sri Lanka. In juni 2024 verliet u Sri Lanka met uw man en kinderen. Jullie reisden op legale wijze naar Turkije.

Uw man bleef in Turkije en u reisde in augustus 2024 met uw kinderen naar Griekenland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U en uw kinderen, die in Griekenland met de Palestijnse nationaliteit werden geregistreerd, werden er erkend als vluchteling. U moest hierna het opvangcentrum verlaten en u geraakte gewond toen de politie u uit het opvangcentrum zette. U verbleef een maand in de buurt van het opvangcentrum op straat in afwachting van uw verblijfskaart. U en uw kinderen verkregen dan een verblijfskaart (ADET) geldig tot 16/09/2027. Hierna ging u naar Thessaloniki om de reisdocumenten van u en uw kinderen, geldig van 31/10/2024 tot 30/10/2029, op te halen. De volgende dag, op 24/11/2024 reisden jullie via Athene per vliegtuig naar België. Op 26/11/2024 deden u en uw kinderen, die in België geregistreerd werden met de Sri Lankaanse nationaliteit, een verzoek om internationale bescherming in België.

U verliet Griekenland omdat jullie geen onderdak, eten en drinken hadden, geen medische behandeling kregen en slecht behandeld werden door andere personen.

U heeft twee broers, [Q.Sh.] (O.V. xxx, Belgische nationaliteit), [Q.Si.] (O.V. xxx, erkend vluchteling), en een zus [Q.G.] (O.V. xxx, in de asielprocedure) in België. Uw man is nog in Turkije.

Ter ondersteuning van de verzoeken van u en uw kinderen legde u kopieën van volgende documenten voor: uw geboorteakte, uw Palestijns paspoort (1 pagina), uw Palestijnse identiteitskaart, uw UNRWA family registration card, uw huwelijksakte en vertaling, documenten in verband met uw studies en werk in Gaza, foto's en filmpjes van uw familie en de situatie in Gaza, foto's van verwondingen, een Grieks medisch attest, foto's en filmpjes van in Griekenland, uw Griekse verblijfskaart (ADET), uw Grieks reisdocument, Belgische medische documenten en attest van de psycholoog, een foto van uzelf in Sri Lanka, attesten met betrekking het feit dat u en uw dochter geen genitale verminking ondergingen, documenten met betrekking uw taalopleiding en inschrijving als werkzoekende in België. U legde tevens documenten neer specifiek met betrekking tot uw kinderen, deze bevinden zich in de dossiers van uw kinderen. U heeft de Griekse verblijfsdocumenten van u en uw kinderen verbrand.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde bij aanvang van het onderhoud in hoofdte van uw kinderen dat het goed ging met u (notities van het persoonlijk onderhoud [A.S.F.M.] en [M.A.], hierna NPO kinderen, p. 2). U verklaarde bij aanvang van het onderhoud in hoofdte van uzelf dat er geen medische of psychische problemen waren die een impact konden hebben op het onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud [Q.S.], hierna NPO QS p. 3). U had een beetje pijn aan uw enkel, maar u zei dat het OK was en u gaf op geen enkel moment tijdens het onderhoud

aan dat u te veel last had hiervan. Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw gezondheidstoestand moet er op worden gewezen dat deze stukken niet van aard zijn om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit deze stukken blijkt hoogstens dat u een aantal fysieke gezondheidsproblemen heeft of heeft gehad, met name bijziendheid, problemen met uw tanden, rug, enkel en heup en een huidziekte. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds in hoofde van uw kinderen d.d. 13/05/2025 en uzelf d.d. 1/9/2025 blijkt dat de kwaliteit van de interactie goed was.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (kopie Griekse verblijfskaart, Eurodac marked record d.d. 30/01/2025), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

HET GEMEENSCHAPPELIJK EUROPEES ASIESTELSEL (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die

onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoeknaar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://homeaffairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socioeconomic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet

worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Griekse DOCUMENTEN

Uit uw verklaringen en voorgelegde documenten blijkt dat u en uw kinderen een Griekse verblijfskaart (ADET) geldig tot 16/09/2027 en Grieks reisdocument geldig van 31/10/2024 tot 30/10/2029 verkregen.

1. Vernietiging documenten

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning en die van uw kinderen, het document dat bewijst dat jullie in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning, heeft vernietigd (NPO kinderen, p. 13).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over deze documenten zou beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen.

Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw Griekse verblijfsvergunning beschikt, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden.

2. ADET, AMKA en AFM

A. ADET

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is (zie voorgelegde kopieën van verblijfsvergunningen van u en uw kinderen), u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat jullie gedrukte verblijfsvergunningen vernietigd zouden zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigen van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

B. AFM

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U verklaarde niet te weten wat een AFM is en nooit zo'n document gezien te hebben (NPO QS, p. 13). Het komt echter aan u als begunstigde van internationale bescherming toe de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te kunnen doen gelden. U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Dat u nooit over dit document gehoord had en geen verstand hebt van zulke documenten vergoelijkt uw gebrek aan initiatief niet (NPO QS, p. 13). U was immers wel in staat de procedures om een Griekse verblijfskaart en reisdocument te verkrijgen te doorlopen en u was voldoende zelfstandig om in Sri Lanka documenten voor uw kinderen te bekomen bij de Palestijnse ambassade (NPO QS, p. 23-24). Voorts bent u een hooggeschoolde vrouw die het Engels machtig is, waardoor verwacht kan worden dat u zich informeert over documenten, u deed dit echter niet (NPO QS, p. 13).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

VLUCHTMOTIEVEN

1. Griekenland als tussenstop

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. U verkreeg internationale bescherming op 17/09/2024 (zie Eurodac marked record) en verliet Griekenland op 26/11/2024. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u meteen na het verkrijgen van de reisdocumenten van u en uw kinderen Griekenland verliet (NPO QS, p. 9). Uw bewering dat u aanvankelijk van plan was een leven op te bouwen in Griekenland is in het licht hiervan weinig geloofwaardig (NPO QS, p. 9-10).

2. Woonomstandigheden

U verklaarde dat u na het verkrijgen van een positieve beslissing meteen het opvangcentrum moest verlaten, dat u en uw kinderen dan geen onderdak hadden en daardoor in onveilige omstandigheden op straat moesten verblijven. Zo werden jullie op een dag aangevallen door een straathond (NPO QS, p. 14-15).

Met betrekking tot uw woonomstandigheden merkt het CGVS echter het volgende op:

- *Uw bewering dat u na uw positieve beslissing slechts 10 minuten tijd had om het opvangcentrum in Leros te verlaten en geen tijd had om na te denken waar u naartoe kon is geenszins geloofwaardig (NPO QS, p. 10). Uit uw verklaringen en toegevoegde informatie blijkt immers dat u op 17/09/2024 internationale bescherming werd toegekend en dat u in totaal twee maanden in het opvangcentrum verbleef en één maand op straat, alvorens u Griekenland verliet op 24/11/2024 en naar België reisde (Eurodac marked record d.d.*

30/01/2025, NPO SQ, p. 10, bijlage 26). Hieruit blijkt dat u na uw positieve beslissing nog een maand in het opvangcentrum kon verblijven en dus tijd had om uw vertrek uit het opvangcentrum voor te bereiden.

- U legde geen enkel bewijs neer van uw verklaring dat u en uw kinderen een maand dakloos waren in Leros. Gevraagd naar bewijzen, verwees u naar een video waarin u aan het praten bent met een bewaker aan de ingang van het opvangcentrum (NPO QS, p. 12). Dergelijke beelden zijn slechts een momentopname en kunnen geenszins aantonen dat jullie een maand dakloos waren. Bij het onderhoud in hoofde van uw kinderen verklaarde u overigens dat jullie drie maanden in het opvangcentrum in Leros verbleven en vervolgens twee weken op straat (NPO kinderen, p. 14). Dat u inconsistente verklaringen aflegde over de duur van jullie dakloosheid tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

- U heeft in Leros in de periode na uw vertrek uit het opvangcentrum slechts beperkte stappen gezet om onderdak te vinden. U verklaarde dat u de nacht van vertrek uit het opvangcentrum naar een hotel probeerde te gaan, maar dat ze u niet wilden ontvangen (NPO QS, p. 16). U heeft behalve langsgaan bij dat ene hotel niets anders geprobeerd om onderdak te vinden (NPO QS, p. 16). Uw verklaring dat er niet veel mogelijkheden zijn om te verblijven of iets te huren omdat Leros een afgelegen eiland is komt weinig overtuigend over gezien uw beperkte inspanningen.

- Uit uw verklaringen blijkt niet dat u en uw kinderen tijdens de periode van dakloosheid in Leros in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terechtkwamen die u niet in staat stelde om te voorzien in jullie meest elementaire behoeften. Zo kregen jullie eten en drinken van mensen die jullie hielpen, gingen jullie naar het toilet in de kerk, kon u uw gsm opladen met behulp van mensen in het opvangcentrum en wisten jullie zich aan zee (NPO QS, p. 11).

- U bleef na uw vertrek uit het opvangcentrum in Leros bewust in de buurt omdat u aan het wachten was op jullie verblijfskaarten, die in het opvangcentrum afgeleverd zouden worden. Uw woonomstandigheden in Leros na vertrek uit het opvangcentrum zijn bijgevolg niet representatief voor uw situatie bij terugkeer.

- De aanval door een straathond is een ongelukkige gebeurtenis die niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

- In Thessaloniki heeft u geen stappen gezet om onderdak te vinden (NPO QS, p. 12). Jullie verbleven er slechts één dag. Dat u in Leros in moeilijke omstandigheden leefde verklaart niet waarom u in de stad Thessaloniki zelfs geen poging deed om een woning te vinden zodat u daar een leven kon opbouwen. Dat er niemand was om u te begeleiden of te steunen en dat u gezondheidsproblemen had overtuigt evenmin, het is immers niet aannemelijk dat u tijdens uw verblijf van slechts één dag in Thessaloniki alle middelen tot hulp en medische zorg uitputte. Meer nog, u heeft in Thessaloniki zelfs niet geprobeerd om hulp te vragen met betrekking tot onderdak of andere ondersteuning (NPO QS, p. 17). Het CGVS heeft begrip voor het feit dat u uw kinderen niet alleen kon laten, er kan echter verwacht worden dat u uw kinderen meenam naar hulporganisaties of overheidsinstanties.

3. Toegang tot medische zorg

U verklaarde dat u en uw kinderen in Griekenland niet de nodige medische zorg kregen (NPO kinderen, p. 16):

- Uw kinderen waren in september 2024 verkouden en koortsig in het opvangcentrum en men zei u dat u hen zelf naar het ziekenhuis moest brengen, wat niet mogelijk was gezien u de weg niet kende (NPO SQ, p. 17-18). Echter blijkt uit uw verklaringen dat dit voor jullie erkenning was. Bovendien wijst het feit dat u zich zelf naar het ziekenhuis moest verplaatsen met uw kinderen voor lichte gezondheidsproblemen er niet op dat jullie geen toegang hadden tot gezondheidszorg.

- U had nood aan medische zorg nadat u uw enkel bezeerd had toen u hardhandig uit het opvangcentrum gezet werd, maar werd niet geholpen in het ziekenhuis en mocht zelfs de poort niet binnen, zo zei u (NPO SQ, p. 17-18). Dit is niet geloofwaardig. U legde immers een document van het openbaar gezondheidscentrum in Leros d.d. 05/11/2024 voor waaruit blijkt dat u na rotatie van uw enkel een onderzoek onderging, dat het plaatsen van een gipsverband werd aangeraden evenals het gebruik van krukken tot heronderzoek op 19/11/2024 (zie vertaling toegevoegd aan uw administratief dossier).

- U verklaarde dat jullie geen medische zorg kregen voor jullie huidprobleem (NPO QS, p. 18). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u behalve die ene keer dat u naar het ziekenhuis ging voor uw enkel na uw erkenning geen enkele keer naar het ziekenhuis of de dokter bent gegaan. Dat u zelf geen stappen zette om medische zorg te krijgen voor u en uw kinderen wijst er niet op dat jullie geen toegang hadden tot medische zorg.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U verklaarde dat u geen AMKA had (NPO QS, p. 18). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U was immers wel in staat de procedures om een verblijfskaart en reisdocument te verkrijgen te doorlopen. Gevraagd of u stappen gezet heeft om een AMKA te bekomen, zei u slechts dat er geen sociale zekerheid is (NPO QS, p. 18). Tegelijk zei u dat u voor u een ADET verkreeg wel een document had om mee naar het ziekenhuis te gaan, waaruit blijkt dat u wel toegang had tot de sociale zekerheid (NPO QS, p. 18).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen (zie infra), is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

4. Onveiligheid

U verklaarde dat jullie één keer aangevallen zijn door een straathond en dat u in het opvangcentrum eens uitgescholden bent (NPO QS, p. 14). Er moet worden opgemerkt dat deze situaties niet kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

U verklaarde dat jullie gedwongen vertrek uit het opvangcentrum gepaard ging met geduw en getrek door de politie, waarbij u uw enkel brak (NPO QS, p. 10-11). Dergelijke éénmalige aanvaring met de aanwezige autoriteiten kan niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien

maakte u tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen melding van dit incident, wat ernstige twijfels oproept met betrekking tot de geloofwaardigheid ervan. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u uw enkel bezeerde, het is echter niet geloofwaardig dat u dit incident met de politie “vergat” te vermelden bij DVZ en dat het uw zesjarige zoon was die u eraan herinnerde dat u dit incident meemaakte in Griekenland toen u zich in België afvroeg waarvan de pijn in uw enkel kwam (NPO QS, p. 3).

Zelfs indien het incident geloofwaardig zou zijn, quod non, blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U heeft echter geen klacht ingediend nadat de politie u hardhandig uit het opvangcentrum gezet zou hebben (NPO QS, p. 16).

5. Zelfredzaamheid

Uit de elementen in uw dossier blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor.

Uit de neergelegde Belgische medische attesten blijkt louter het volgende:

- U werd in België behandeld voor een tandabces en enkele van uw tanden moeten getrokken worden.*
- U bent bijziend en draagt een bril.*
- U had last van een hardnekkig huidschimmel (“mycose cutanée”), werd o.a. met Terbinafine behandeld hiervoor en was op 20/08/2025 in remissie.*
- U heeft pijn aan de heup, rug en enkel en onderging onderzoeken hiervoor.*
- U verstuurde uw enkel in België in augustus 2025.*
- U neemt medicatie voor een onbekende allergie (Bilastine, wordt volgens toegevoegde informatie gebruikt terverlichting van de symptomen van hooikoorts en andere vormen van allergische rinitis).*
- U had verscheidene medische consultaties en onderging medische onderzoeken van verschillende aard. Ook dekomende maanden heeft u nog een aantal medische afspraken.*
- U heeft verscheidene littekens, die volgens uw verklaringen het resultaat zijn van slagen door uw schoonfamilie en kokend water.*

U verklaarde op het moment van het onderhoud enkel een beetje pijn te hebben aan uw enkel, die u kort ervoor verstuit had (NPO QS, p. 3). U verklaarde voorts tot en met oktober 2025 medicatie te moeten nemen tegen bovenvermelde huidziekte en dat uw huidziekte veel verbeterd is (NPO QS, p. 14). Dit is de enige medicatie die u momenteel neemt (NPO QS, p. 18). U verklaarde dat u in Griekenland bloedarmoede had en regelmatig het bewustzijn verloor, maar u legde geen enkel bewijs hiervan neer, waardoor dit niet meer dan een blote bewering is (NPO QS, p. 13).

Het CGVS is op basis van uw verklaringen en uw medische stukken van oordeel dat uw gezondheidsproblemen, zoals gedocumenteerd in België, niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologieën een niveau van ernst zouden bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen medische of psychologische problemen hebt aangegeven (document van 26/11/2024, Registratie verzoek om internationale bescherming (VIB) – type 1), en dat u tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van uw huidaandoening, die inmiddels in remissie is (zie supra en Verklaring DVZ d.d. 10/03/2025, vraag 29).

Dat u een alleenstaande moeder met twee kinderen bent volstaat omwille van onderstaande redenen niet om uw aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid te verlenen, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen:

- U staafde uw bewering dat uw echtgenoot in Turkije verblijft niet. Er kan niet uitgesloten worden dat uw echtgenoot in Griekenland verblijft en u bij terugkeer naar Griekenland aldus geen alleenstaande moeder zou zijn. Gesteld dat uw echtgenoot effectief in Turkije verblijft kan het volgende opgemerkt worden:

- U bent een hoogopgeleide vrouw die in Gaza gewerkt heeft als verpleegkundige, u spreekt Engels, u slaagde vooreen taalopleiding in België, u werkt als poetshulp in het opvangcentrum, u bent ingeschreven als werkzoekende bij Forem en u wilt in België werk vinden gerelateerd aan uw diploma (attest Forem, NPO kinderen, p. 10 en NPO QS, p. 7) . Er kan dan ook verwacht worden dat u in staat bent in Griekenland een job te vinden waarmee u en uw kinderen onderhoudt (NPO kinderen, p. 6).

- Hoewel er ernstige vragen kunnen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van uw leefomstandigheden in Sri Lanka, met name uw bewering een vijftal jaar met uw kinderen in het bos in Sri Lanka verbleven te hebben, overleefd te hebben met vruchten die u plukte van de bomen en weggegooid kleren die u nam voor uw kinderen en pas na jaren contact te kunnen opnemen met uw man via een onbekende tussenpersoon, trekt het CGVS op dit moment niet in twijfel dat u enige tijd met uw kinderen in Sri Lanka verbleven heeft terwijl uw man in Qatar werkte (NPO kinderen, p. 10, 12, 17). Dit wijst op een zekere zelfredzaamheid.

- Gezien u en uw kinderen erkend vluchteling zijn bestaat voor uw man de mogelijkheid om gezinshereniging in Griekenland met jullie aan te vragen.

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om uzelf en uw kinderen bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit bovenvermelde vaststellingen met betrekking tot uw studies en werk in Gaza en België, uit het feit dat u erin slaagde het bekomen van verblijfskaarten en reisdocumenten te regelen en uw reis van Leros naar Tessaloniki en van Tessaloniki via Athene naar België te regelen. Voorts blijkt dat u over een ondersteunend netwerk beschikt. Uw neef, die in Canada woont en werkt, heeft de reis van u en uw kinderen van Sri Lanka naar Turkije, van Turkije naar Griekenland en van Griekenland naar België gefinancierd (NPO QS, p. 5, 9, 13). U heeft momenteel geen contact met hem, maar dit is louter omwille van het tijdsverschil en zijn drukke leven (NPO QS, p. 5). Er kan aangenomen worden dat u in geval van terugkeer naar Griekenland minstens tijdelijk, tot u een job vindt en in uw eigen levensonderhoud kan voorzien, op zijn hulp kan rekenen. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Familie in België

Dat twee van uw broers een beschermingsstatus werd toegekend in België heeft geen impact op de beoordeling van uw verzoek. Ieder verzoek om internationale bescherming dient afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de individuele situatie van de verzoeker.

Documenten

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet ombuigen.

Uw Palestijnse documenten (geboorteakte, paspoort, identiteitskaart, UNRWA family registration card, huwelijksakte, documenten met betrekking tot uw studies en werk, foto's en video van familie en de situatie in Gaza) hebben louter betrekking op uw identiteit, herkomst, familiebanden en de situatie van uw familie en algemene situatie in Gaza, elementen die op dit moment niet in twijfel worden getrokken.

De Belgische medische documenten, attest van inschrijving bij Forem, het Griekse medische document, uw Griekse verblijfskaart, Griekse reisdocument en de video's aan het opvangcentrum in Griekenland werden reeds besproken.

De filmpjes en foto's van u en uw kinderen in Griekenland hebben geen bewijswaarde. Dergelijke foto's zijn slechts momentopnames die bovendien in scène gezet kunnen zijn en geven geen objectief, volledig beeld van jullie leefomstandigheden. Op de meeste beelden zijn enkel u en/of uw kinderen te zien en kan zelfs niet vastgesteld worden dat de beelden in Griekenland gemaakt zijn. U wilt met de beelden waarop uw kinderen te zien zijn die slapen of neerliggen op een klimrek aantonen dat u een alleenstaande moeder bent die geen hulp of begeleiding kreeg (NPO QS, p. 23). Dat uw kinderen op een gegeven moment op een klimrek sliepen of uitrustten toont dit echter niet aan, dergelijke beelden zijn immers slechts een momentopname. Bovendien is op sommige beelden een Turkse tekst zichtbaar op het klimrek en u geeft zelf aan dat deze in Turkije

gemaakt zijn. Deze beelden hebben dan ook geen bewijswaarde met betrekking tot de situatie van u en uw kinderen in Griekenland.

De foto's van een verwonding aan de lip en een verwonding elders op het lichaam en het filmpje waarop een vrouw te zien is die een verband legt rond de vinger van een andere vrouw hebben geen bewijswaarde met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming. Uit deze foto's en het filmpje kan niet afgeleid worden waar, wanneer en in welke omstandigheden deze verwondingen gebeurd zijn. Op de ene foto en in het filmpje is zelfs niet zichtbaar wie de verwonde persoon is.

De documenten die aantonen dat u geen vrouwelijke genitale verminking onderging zijn niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor de foto waarop u volgens uw verklaring in Sri Lanka een dak aan het maken bent van palmladeren (NPO QS, p. 23).

In het attest van de psycholoog d.d. 29/08/2025 staat vermeld dat u uw kinderen begeleidt bij hun sessies bij de psycholoog, verder heeft het louter betrekking op uw kinderen. Dit document is dus niet relevant bij de beoordeling van uw verzoek.

Het document met betrekking tot een taalopleiding toont louter aan dat u een cursus Frans volgde in België.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

U deed voor uw kinderen een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming. Hun verzoek wordt ook nietontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

1.4. In navolging hiervan, verklaart de commissaris-generaal op 30 september 2025 de beschermings-verzoeken van de minderjarige verzoekers eveneens niet-ontvankelijk wegens bescherming in een andere EU-lidstaat.

1.5. De tweede bestreden beslissing ten aanzien van de minderjarige verzoeker M.A.A.S. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uw moeder [Q.S.] (CGVS xxx, O.V. xxx) verklaarde in uw hoofde het volgende: U heeft de Palestijnse en Sri Lankaanse nationaliteit. Uw moeder is Palestijnse, afkomstig van de Gazastrook. In 2017 huwde ze via volmacht met uw vader [A.S.], een Sri Lankaan die in Qatar woonde en werkte. In maart 2018 verhuisde uw moeder naar Qatar om uw vader te vervoegen. Ze werd zwanger, maar kon niet in Qatar blijven wegens visumproblemen. Ze ging op 14/10/2018 met uw vader naar Sri Lanka, waar ze de volgende dag beviel van u en uw tweelingzus [F.M.A.S.] (CGVS xxx, O.V. xxx). Uw vader keerde na twee maanden terug naar Qatar. Uw moeder verbleef een maand bij uw vaders familie, maar ze mishandelden haar en wilden dat uw zus vrouwelijke genitale verminking onderging, waarna ze uit huis gezet werd en een vijftal jaar met u en uw zus in het bos woonde. Dan kwam uw vader te weten over jullie situatie en kwam hij naar Sri Lanka. In juni 2024 verliet u Sri Lanka met uw ouders en zus. Jullie reisden op legale wijze naar Turkije.

Uw vader bleef in Turkije en uw moeder reisde in augustus 2024 met u en uw zus naar Griekenland, waar ze een verzoek om internationale bescherming indiende. U en uw zus werden in Griekenland met de Palestijnse nationaliteit geregistreerd. Uw moeder, u en uw zus werden er erkend als vluchteling. Jullie moest hierna het opvangcentrum verlaten. Jullie verbleven een maand in de buurt van het opvangcentrum op straat in afwachting van jullie verblijfskaarten. Jullie verkregen dan een verblijfskaart (ADET) geldig tot 16/09/2027. Hierna gingen jullie naar Thessaloniki om de reisdocumenten, geldig van 31/10/2024 tot 30/10/2029, op te halen. De volgende dag, op 24/11/2024, reisden jullie via Athene per vliegtuig naar België. Op 26/11/2024 deden uw moeder, u en uw broer een verzoek om internationale bescherming in België. U en uw broer werden hierbij geregistreerd met de Sri Lankaanse nationaliteit.

Jullie verlieten Griekenland omdat jullie geen onderdak, eten en drinken hadden, geen medische behandeling kregen en slecht behandeld werden door andere personen. Uw vader is nog in Turkije.

Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest uw moeder in uw hoofde problemen op vlak van onderdak, eten en drinken, gevaarlijke dieren, een gebrek aan ziekenhuizen en racisme.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde uw moeder kopieën van volgende documenten voor: uw Sri Lankaanse en Palestijnse geboorteaktes, Sri Lankaanse paspoorten van u en uw zus, uw Griekse verblijfskaart, uw Griekse reisdocument, toestemming van uw vader om te reizen en u een beschermingsstatus toe te kennen, foto's van in Griekenland en een psychologisch attest. Uw moeder legde voor u tevens Belgische medische documenten, Belgische schooldocumenten en een geheugenstick met een video van nabij het opvangcentrum in Griekenland en een aantal videobestanden die niet geopend konden worden neer. Uw moeder heeft de Griekse verblijfsdocumenten van jullie gezin verbrand.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat in uw hoofde, als begeleide minderjarige geboren op 15/10/2018, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u niet persoonlijk kon worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd uw moeder, [Q.S.], uitgenodigd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming samen met uw advocaat. Uw moeder lichtte uw verzoek toe. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (kopie Griekse verblijfskaart), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door uw moeder niet betwist.

Uw moeder geniet eveneens internationale bescherming in Griekenland. Haar verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard. Gezien uw moeder zich voor uw verzoek grotendeels beroept op dezelfde motieven als voor haar eigen verzoek, wordt hieronder verwezen naar de beslissing in uw moeders verzoek:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

1.6. De derde bestreden beslissing ten aanzien van de minderjarige verzoekster F.M.A.S luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uw moeder [Q.S.] (CGVS xxx, O.V. xxx) verklaarde in uw hoofde het volgende: U heeft de Palestijnse en Sri Lankaanse nationaliteit. Uw moeder is Palestijnse, afkomstig van de Gazastrook. In 2017 huwde ze via volmacht met uw vader [A.S.], een Sri Lankaan die in Qatar woonde en werkte. In maart 2018 verhuisde uw moeder naar Qatar om uw vader te vervoegen. Ze werd zwanger, maar kon niet in Qatar blijven wegens visumproblemen. Ze ging op 14/10/2018 met uw vader naar Sri Lanka, waar ze de volgende dag beviel van u en uw tweelingbroer [M.A.A.S.] (CGVS xxx, O.V. xxx). Uw vader keerde na twee maanden terug naar Qatar. Uw moeder verbleef een maand bij uw vaders familie, maar ze mishandelden haar en wilden dat u vrouwelijke genitale verminking onderging, waarna ze uit huis gezet werd en een vijftal jaar met u en uw broer

in het bos woonde. Dan kwam uw vader te weten over jullie situatie en kwam hij naar Sri Lanka. In juni 2024 verliet u Sri Lanka met uw ouders en broer. Jullie reisden op legale wijze naar Turkije.

Uw vader bleef in Turkije en uw moeder reisde in augustus 2024 met u en uw broer naar Griekenland, waar ze een verzoek om internationale bescherming indiende. U en uw broer werden in Griekenland met de Palestijnse nationaliteit geregistreerd. Uw moeder, u en uw broer werden er erkend als vluchteling. Jullie moest hierna het opvangcentrum verlaten. Jullie verbleven een maand in de buurt van het opvangcentrum op straat in afwachting van jullie verblijfskaarten. Jullie verkregen dan een verblijfskaart (ADET) geldig tot 16/09/2027. Hierna gingen jullie naar Thessaloniki om de reisdocumenten, geldig van 31/10/2024 tot 30/10/2029, op te halen. De volgende dag, op 24/11/2024, reisden jullie via Athene per vliegtuig naar België. Op 26/11/2024 deden uw moeder, u en uw broer een verzoek om internationale bescherming in België. U en uw broer werden hierbij geregistreerd met de Sri Lankaanse nationaliteit.

Jullie verlieten Griekenland omdat jullie geen onderdak, eten en drinken hadden, geen medische behandeling kregen en slecht behandeld werden door andere personen. Uw vader is nog in Turkije.

Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest uw moeder in uw hoofde vrouwelijke genitale verminking, problemen op vlak van onderdak, eten en drinken, gevaarlijke dieren, een gebrek aan ziekenhuizen en racisme.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde uw moeder kopieën van volgende documenten voor: uw Sri Lankaanse en Palestijnse geboorteaktes, Sri Lankaanse paspoorten van u en uw broer, Griekse verblijfskaart en Griekse reisdocument van u en uw moeder, toestemming van uw vader om te reizen en u een beschermingsstatus toe te kennen, foto's van in Griekenland en een psychologisch attest. Uw moeder legde voor u tevens een attest dat u geen vrouwelijke genitale verminking onderging, Belgische medische documenten en Belgische schooldocumenten neer. Uw moeder heeft de Griekse verblijfsdocumenten van jullie gezin verbrand.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat in uw hoofde, als begeleide minderjarige geboren op 15/10/2018, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u niet persoonlijk kon worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd uw moeder, [Q.S.], uitgenodigd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming samen met uw advocaat.

Uw moeder lichtte uw verzoek toe. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (kopie Griekse verblijfskaart), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door uw moeder niet betwist.

Uw moeder geniet eveneens internationale bescherming in Griekenland. Haar verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard. Gezien uw moeder zich voor uw verzoek grotendeels beroept op dezelfde motieven als voor haar eigen verzoek, wordt hieronder verwezen naar de beslissing in uw moeders verzoek:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Over de rechtspleging en de samenhang

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

2.2. Eerste verzoekster is de moeder van de minderjarige verzoekers.

De minderjarige verzoekers baseren zich voor hun verzoeken om internationale bescherming op dezelfde motieven als deze die hun moeder, eerste verzoekster, heeft aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. In de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen genomen ten aanzien van de minderjarige verzoekers wordt daarom gesteld: *“Gezien uw moeder zich voor uw verzoek grotendeels beroept op dezelfde motieven als voor haar eigen verzoek, wordt hieronder verwezen naar de beslissing in uw moeders verzoeker.”*

De tweede en derde bestreden beslissing verwijzen grotendeels naar de motieven van de eerste bestreden beslissing en hernemen deze integraal.

De verzoekschriften tegen de bestreden beslissingen bevatten dezelfde middelen en zijn grotendeels gelijklopend.

Er bestaat een duidelijke samenhang tussen de verschillende beschermingsverzoeken van verzoekers, nu deze betrekking hebben op leden van hetzelfde gezin die samen hebben gereisd en een gemeenschappelijke ervaring in Griekenland hebben gedeeld.

Gelet op deze feitelijke omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang en onderlinge verknochtheid vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);
- de artikelen 15, 16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking);
- de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- de rechten van de verdediging;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen;
- de artikelen 20 *“en vlg.”* van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), in het bijzonder het principe van eenheid van gezin.

Verzoekers halen algemene informatie aan die betrekking heeft op de situatie van statushouders in Griekenland. Ze halen rechtspraak en verschillende rapporten aan die betrekking hebben op de obstakels bij het verkrijgen van essentiële documenten en de situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Zij bespreken hierbij de toegang tot huisvesting, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot de arbeidsmarkt, de toegang tot onderwijs, de toegang tot sociale voorzieningen, de toegang tot het grondgebied, en de toegang tot effectieve rechtsmiddelen. Tevens bespreken zij verschillende drempels met betrekking tot benodigde documenten, waaronder de aflevering en activatie van een AMKA. Zij verwijzen hierbij naar hun eigen situatie en hun eigen verklaringen. Tevens benadrukken ze hun kwetsbaarheid. Eerste verzoekster benadrukt in dit verband haar rol als (de facto) alleenstaande moeder van twee jonge kinderen die eveneens kwetsbaar zijn, haar mentale toestand en de foltering van waarvan zij het slachtoffer is geweest in Sri Lanka. De minderjarige verzoekers benadrukken in dit verband hun jonge leeftijd, hun mentale toestand, de stress verbonden aan hetgeen zij in Sri Lanka hebben meegemaakt alsook hun persoonlijke omstandigheden en gezondheidsproblemen.

Eerste verzoekster haalt tot slot summier de veiligheids- en humanitaire situatie in Gaza aan en voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift het arrest van het Franstalig Hof van Beroep van 7 oktober 2024 toe.

4. Aanvullende nota's

4.1. De verwerende partij maakt in beide beroepen op 28 januari 2026 overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie wordt gemaakt van de actuele situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Zij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- CEDOCA, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 september 2025;
- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, Pressemitteilung nr. 30/2025, 16 april 2025; Bundesverwaltungsgericht, Jugement BVerwG 1 C 18.24, 16 april 2025;
- Verwaltungsgerichtshof Kassel, Pressemitteilung, 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverfassungsgericht, arrest D-2590/2025, 11 september 2025.

Zij voegt bij de aanvullende nota ook nog dit stuk toe: “*Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*” (hierna: AMKA-nota van 16 januari 2026) alsook verschillende bijlagen, waaronder een Engelse vertaling van de AMKA-verordening van 23 december 2023, een Franse vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016 en een Franse vertaling van de omzendbrief van 3 november 2025 en e-mail uitwisseling tussen het CGVS en de Griekse Asylum Service.

4.2. Op 5 februari 2026 maken verzoekers aanvullende nota's over, die zij ter terechtzitting aanvullen met bijkomende stukken.

Luidens de inventaris bevatten deze aanvullende nota's volgende stukken:

- brief gestuurd naar meester Lahaye door Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), 16 januari 2026;
- foto's van verzoekers in Griekenland;
- Turks document in verband met de vasthouding van hun echtgenoot/vader;
- medische stukken;
- attest van school van 27 januari 2026;
- psychologisch attest van 29 januari 2026 voor minderjarige verzoeker M.;
- psychologisch attest van 15 januari 2026 voor verzoekster en minderjarige verzoekster F.;
- medische stukken van 2 februari 2026 voor verzoekster en de minderjarige verzoekers.

Het zijn de medische stukken van 2 februari 2026 die ter terechtzitting worden neergelegd als aanvulling van de aanvullende nota's.

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze al internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

5.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers in Griekenland op 5 september 2024 de vluchtelingenstatus werden toegekend en zij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder verkregen, waaronder hun ADET die geldig zijn tot 16 september 2027 (AD CGVS: map met landeninformatie, EURODAC MARKED RECORD; map met documenten; NPO minderjarige verzoekers, p. 13).

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevatten de administratieve dossiers enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werden beschermingsverzoeken van verzoekers niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de voormalige richtlijn 2013/32/EU (heden overgenomen in artikel 38, lid 1, c) van de Verordening (EU) 2024/1348).

5.3. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

De weerlegging van het wederzijds vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat.

Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige richtlijn 2011/95/EU (heden hoofdstuk VII van de Verordening (EU) 2024/1347) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a, punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

5.4. Verzoekster betoogt dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

5.5. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de rapporten die beide partijen aanbrengen, wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU bedoelde rechten en voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg). De inhoud van de artikelen van de bovengenoemde richtlijn komt overeen met deze van artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening (EU) 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

De verstrekte informatie bevestigt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale voorzieningen en gezondheidszorg.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop is gericht van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat is gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om hun rechten en voordelen als statushouder in Griekenland te doen gelden, en die hen toegang verschaffen tot basisvoorzieningen, zoals toegang tot werk, huisvesting, gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een Grieks reisdocument, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA).

Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat.

In het bijzonder blijkt dat het bezit van een geldige Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), alsook voor het verkrijgen van een fiscaal registratienummer (AFM). Verder blijkt

dat het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, alsook dat het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale voorzieningen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, 20-22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239; 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform ‘Taxisnet’ (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257, *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-22). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten.

Het verkrijgen en verlengen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels statushouders ervan kunnen weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de behandelingsduur van de procedures voor de afgifte of verlenging van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratie-programma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

5.6. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft

verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers' concrete, persoonlijke situatie en voorliggende beschermingsverzoeken blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op basis van hun individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hier moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekers toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

5.7. Vooreerst moet worden nagegaan of verzoekers al dan niet specifieke elementen aanbrengen waaruit een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken in de zin van de hoger geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie.

Het Hof van Justitie heeft niet gedefinieerd welke elementen een *“bijzondere kwetsbaarheid”* vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij *“vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*. De Raad merkt op dat de verwerende partij niet verduidelijkt wat wordt bedoeld met *“een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen”* en evenmin waarop zij zich baseert om dit criterium te hanteren en waarom enkel medische problemen die dergelijke (vaag gedefinieerde) behandeling vereisen kunnen leiden tot het besluit dat er sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de voormalige richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de *“Algemene bepalingen”* in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld *“Kenmerken van de internationale bescherming”*, luidt als volgt: *“3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die folteringen hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn.”*

De Raad benadrukt dat bovengenoemde opsomming wordt voorafgegaan door het woord *“zoals”* en dus slechts als voorbeeld en niet als exhaustief kan worden beschouwd.

Bovendien, in overeenstemming met artikel 20, vierde lid van voormelde voormalige richtlijn dat stipuleert: *“Lid 3 is uitsluitend van toepassing op personen die volgens een individuele beoordeling van hun situatie bijzondere behoeften hebben.”*, acht de Raad het passend om rekening te houden met alle elementen die een verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie heeft aangebracht.

In dezelfde zin bepaalt artikel 20, vierde lid, van de Verordening (EU) 2024/1347: *“Wanneer bij de toepassing van dit hoofdstuk wordt vastgesteld dat een persoon bijzondere behoeften heeft, bijvoorbeeld omdat het gaat om een minderjarige, een niet-begeleide minderjarige, een persoon met een handicap, een oudere, een zwangere vrouw, een alleenstaande ouder met een minderjarig of meerderjarig kind ten laste, een slachtoffer van mensenhandel, een persoon met een ernstige ziekte, een persoon met een geestesziekte of een persoon die foltering heeft ondergaan, is verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld is blootgesteld, houden de bevoegde autoriteiten rekening met die bijzondere behoeften.”*

Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet. Hoe problematischer de situatie van begunstigen van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van een verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofd een *“bijzondere kwetsbaarheid”* aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

Ongeacht enige persoonlijke doelbewuste keuze, moet rekening worden gehouden met elementen die niet worden betwist en moet in het kader van een toekomstgerichte beoordeling worden nagegaan of een verzoeker bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

In dit verband wordt er verder aan herinnerd dat volgens paragraaf 90 van het voormelde arrest Ibrahim e.a. sprake is van een reëel risico op een behandeling strijdig met artikel 4 van het Handvest, indien de verzoeker, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en die *“negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”*.

De gezondheidstoestand van verzoekers kan bijgevolg bepalend zijn in het onderzoek of zij, ongeacht hun wil en persoonlijke keuzes, na terugkeer naar Griekenland, in staat zullen zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften alsook een beroep zullen kunnen doen op noodzakelijke medische of psychologische behandeling om te vermijden dat zij een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen voor hun fysieke of mentale gezondheid zou hebben of die verzoekers in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

5.8. De Raad neemt in deze stand van zaken aan dat eerste verzoekster, zoals ook benadrukt in het verzoekschrift, een (de facto) alleenstaande moeder is met twee jonge kinderen, in casu de minderjarige verzoekers. In zoverre in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat eerste verzoekster niet staat dat haar echtgenoot in Turkije verblijft, voegen verzoekers heden bij hun aanvullende nota's een Turks document bij waaruit zou moeten blijken dat hun echtgenoot/vader momenteel aldaar wordt vastgehouden. Verder wijst de Raad erop dat uit de objectieve landeninformatie blijkt dat gezinshereniging in Griekenland een uiterst langdurige en zware procedure is (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 248-253).

Hierboven werd op basis van een analyse van de beschikbare landeninformatie reeds besloten dat de situatie van statushouders in Griekenland nog steeds bijzonder problematisch is en dat onder meer aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart), barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Hoewel verzoekers een Griekse verblijfsvergunning kregen uitgereikt die nog geldig is tot 16 september 2027, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat eerste verzoekster als alleenstaande moeder met twee minderjarige kinderen, in casu de minderjarige verzoekers, kwetsbare personen zijn in de zin van voormeld artikel 20 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU en bijzondere behoeften hebben in de zin van artikel 20, vierde lid van de Verordening (EU) 2024/1347.

De vaststelling dat verzoekers als statushouders voor hun vertrek uit Griekenland zich niet in een situatie van verregaande materiële deprivatie bevonden, sluit niet uit dat er actueel een ernstig risico daartoe aannemelijk wordt gemaakt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt immers dat de beoordeling of de

voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoekers, als personen die internationale bescherming genieten in die andere lidstaat, hen zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest, zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling vereist van het risico om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen.

Er wordt verder ook gewezen op de verplichting om artikel 24, lid 2 van het Handvest na te leven wanneer de commissaris-generaal en de Raad het Unierecht ten uitvoer brengen, wat hier het geval is, zoals voorzien in artikel 51, lid 1 van het Handvest. Artikel 24, lid 2 bepaalt dat *“bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, [...] de belangen van het kind een essentiële overweging [vormen].”* Uit deze ruime bewoordingen volgt dat het beginsel van het belang van het kind speelt bij elke beslissing die aanzienlijke gevolgen voor deze minderjarige met zich kan meebrengen, ongeacht of de beslissing rechtstreeks is gericht tegen deze minderjarige. Deze vaststelling wordt bevestigd door artikel 3, lid 1 van het internationale Verdrag inzake de rechten van het kind, dat op 20 november 1989 is vastgesteld door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, en waarnaar de toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest uitdrukkelijk verwijzen. Volgens dat artikel 3, lid 1 moet bij alle maatregelen betreffende kinderen rekening worden gehouden met de belangen van het kind. Bijgevolg heeft deze bepaling in het algemeen betrekking op alle beslissingen en alle handelingen die kinderen direct of indirect raken, zoals het Comité voor de rechten van het kind van de Verenigde Naties heeft opgemerkt [zie dienaangaande, Algemeen Commentaar nr. 14 (2013) van het Comité voor de Rechten van het Kind over het recht van het kind om zijn belangen de eerste overweging te laten vormen (artikel 3, lid 1), CRC/C/GC/14, punt 19] (HvJ 11 maart 2021, C-112/20, M.A., pt. 36-38).

Uit overweging 18 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU, die overeenkomt met overweging 15 van de Verordening (EU) 2024/1347, volgt dat bij de beoordeling van het belang van het kind in het kader van een procedure voor internationale bescherming terdege rekening moet worden gehouden met onder meer het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van het kind – waartoe zijn gezondheid, zijn gezinssituatie en zijn opvoeding behoren – en met overweging van veiligheid. Een meer nauwgezette zorgvuldigheidsplicht is hier van tel.

5.9. Eerste verzoekster benadrukt tijdens haar persoonlijk onderhoud en tijdens het persoonlijk onderhoud voor haar kinderen, in de verzoekschriften, de aanvullende nota's en ter terechtzitting haar psychologische en fysieke kwetsbaarheid alsook die van haar kinderen en tevens de problemen inzake een gebrek aan toegang tot de gezondheidszorg bij een terugkeer naar Griekenland.

Doorheen haar persoonlijk onderhoud gaf eerste verzoekster herhaaldelijk aan dat zowel zij als haar kinderen medische noden hebben en zorg behoeven. Zij verklaarde dat zij een aantal fysieke gezondheidsproblemen heeft of heeft gehad en medisch wordt opgevolgd voor pijn aan haar rug en enkel (NPO eerste verzoekster, p. 18-19). Betreffende haar kinderen geeft zij aan dat haar zoon A.M. problemen heeft met plassen; haar dochter F.M. heeft veel gezondheidsproblemen: *“zij wandelt op de toppen van haar tenen [...], haar tanden, ogen, kale plekken op haar hoofd. Dokter zegt dat ze misschien niet kan horen. Problemen met haar concentratie, met stappen, vanalles”* (NPO eerste verzoekster, p. 19). Zij vertelt over haar dochter dat zij *“een speciale situatie [heeft], als ik haar roep reageert ze niet snel. Ze reageert traag, met begrijpen, sommige mensen worden boos op haar”* (NPO eerste verzoekster, p. 17) en dat ze moeilijk is om mee te communiceren (NPO eerste verzoekster, p. 20). Naast de medische opvolging die haar kinderen krijgen voor voormelde problemen, krijgen zij ook psychologische begeleiding omwille van de vele moeilijkheden die zij hebben meegemaakt (NPO eerste verzoekster, p. 19). Zij heeft hiertoe verschillende medische documenten voorgelegd alsook een attest van de psycholoog van 29 augustus 2025.

Tijdens het persoonlijk onderhoud voor de minderjarige verzoekers gaf eerste verzoekster aan dat haar kinderen incontinent zijn, huidproblemen en psychologische problemen hebben alsook dat haar dochter F.M. een tand- en oogprobleem heeft (NPO minderjarige verzoekers, p. 3). Er werden ook hier verschillende medische documenten voorgelegd en een attest van de psycholoog van 29 augustus 2025.

In de bestreden beslissingen leest de Raad hierover: *“Uit de elementen in uw dossier blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor.*

Uit de neergelegde Belgische medische attesten blijkt louter het volgende:

- *U werd in België behandeld voor een tandabces en enkele van uw tanden moeten getrokken worden.*
- *U bent bijziend en draagt een bril.*
- *U had last van een hardnekkig huidschimmel (“mycose cutanée”), werd o.a. met Terbinafine behandeld hiervoor en was op 20/08/2025 in remissie.*
- *U heeft pijn aan de heup, rug en enkel en onderging onderzoeken hiervoor.*
- *U verstuurde uw enkel in België in augustus 2025.*
- *U neemt medicatie voor een onbekende allergie (Bilastine, wordt volgens toegevoegde informatie gebruikt ter verlichting van de symptomen van hooikoorts en andere vormen van allergische rhinitis).*

- U had verscheidene medische consultaties en onderging medische onderzoeken van verschillende aard. Ook de komende maanden heeft u nog een aantal medische afspraken.
- U heeft verscheidene littekens, die volgens uw verklaringen het resultaat zijn van slagen door uw schoonfamilie en kokend water.

U verklaarde op het moment van het onderhoud enkel een beetje pijn te hebben aan uw enkel, die u kort ervoor verstuipt had (NPO QS, p. 3). U verklaarde voorts tot en met oktober 2025 medicatie te moeten nemen tegen bovenvermelde huidziekte en dat uw huidziekte veel verbeterd is (NPO QS, p. 14). Dit is de enige medicatie die u momenteel neemt (NPO QS, p. 18). U verklaarde dat u in Griekenland bloedarmoede had en regelmatig het bewustzijn verloor, maar u legde geen enkel bewijs hiervan neer, waardoor dit niet meer dan een blote bewering is (NPO QS, p. 13).

Het CGVS is op basis van uw verklaringen en uw medische stukken van oordeel dat uw gezondheidsproblemen, zoals gedocumenteerd in België, niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologieën een niveau van ernst zouden bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen medische of psychologische problemen hebt aangegeven (document van 26/11/2024, Registratie verzoek om internationale bescherming (VIB) – type 1), en dat u tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van uw huidaandoening, die inmiddels in remissie is (zie supra en Verklaring DVZ d.d. 10/03/2025, vraag 29)."

En: "In het attest van de psycholoog d.d. 29/08/2025 staat vermeld dat u uw kinderen begeleidt bij hun sessies bij de psycholoog, verder heeft het louter betrekking op uw kinderen. Dit document is dus niet relevant bij de beoordeling van uw verzoek."

De Raad stelt evenwel vast dat dit psychologisch attest evenmin wordt besproken en beoordeeld in de bestreden beslissingen ten aanzien van de minderjarige verzoekers, aangezien deze in wezen een integrale herneming zijn van de bestreden beslissing genomen ten aanzien van hun moeder, eerste verzoekster.

In voormeld psychologisch attest van 29 augustus 2025 wordt nochtans gemeld: "Je reçois en consultation Mme et ses enfants depuis juillet 2025. Mme est envoyée par le centre Croix Rouge de Tournai en raison de l'énurésie nocturne de ses deux jeunes enfants. Plusieurs rencontres ont eu lieu avec Mme (en anglais ou avec interprète), et ses enfants.

Les deux enfants sont jumeaux, ils ont bientôt 7 ans. Ils se montrent tous deux très calmes et assez méfiants vis-à-vis d'une personne adulte qu'ils ne connaissent pas. Après avoir vécu des épisodes difficiles au Sri Lanka (le pays paternel), les enfants ont ensuite vécu d'autres faits marquants en Grèce et ont aujourd'hui, particulièrement besoin d'un contexte sécurisant au quotidien.

En effet, ils présentent tous deux de l'énurésie nocturne, présentent de l'anxiété massive qui s'apaise en présence de leur maman (ils l'accompagnent même aux WC dans le centre, tant ils ont peur de se retrouver seuls). Ils font tous deux régulièrement des cauchemars et décrivent des animaux dontils voient les ombres le soir dans le noir (animaux vus au Sri Lanka — serpents, crocodiles, ...). Ils ont besoin de la présence de l'autre pour se sentir en sécurité la nuit (dorment ensemble).

Les deux enfants disent avoir peur de la police et des chiens. [A.] décrit un épisode où sa maman a été blessée à la jambe. Il semblerait que ces craintes soient liés à plusieurs épisodes marquants, vécus en Grèce (d'après le récit de la maman).

Par ailleurs, une attention particulière est portée à [M.] qui présentent des comportements inquiétants: elle se montre très inquiète et pleure lorsqu'elle doit se rendre aux toilettes, elle n'accepte pas de se découvrir en présence d'une autre personne que sa maman (y compris être vue en débardeur ou en jupe courte), elle se méfie et pense parfois que les personnes parlent d'elle. Ses jeux présentent peu d'imaginaire, elle a tendance à imiter son frère. Elle est décrite par l'institutrice comme étant très souvent « dans la lune ». Enfin, [M.] ne se défend pas. Si un autre enfant l'embête ou la frappe, elle reste là sans rien faire. [M.] aurait été victime d'une tentative d'excision au Sri Lanka, épisode où elle aurait assisté à des coups portés sur sa maman qui cherchait à la protéger."

(eigen vertaling: "Sinds juli 2025 ontvang ik mevrouw en haar kinderen voor consulten. Mevrouw is door het Rode Kruis-centrum van Doornik doorverwezen vanwege het bedplassen van haar twee jonge kinderen. Er hebben verschillende gesprekken plaatsgevonden met mevrouw (in het Engels of met een tolk) en haar kinderen.

De twee kinderen zijn een tweeling en worden binnenkort 7 jaar. Ze gedragen zich allebei erg rustig en zijn nogal wantrouwig tegenover een volwassene die ze niet kennen. Na moeilijke periodes in Sri Lanka (het land van hun vader) hebben de kinderen vervolgens andere ingrijpende gebeurtenissen meegemaakt in Griekenland en hebben ze vandaag de dag vooral behoefte aan een veilige omgeving in het dagelijks leven. Ze hebben namelijk allebei last van bedplassen en vertonen ernstige angstgevoelens die afnemen in de aanwezigheid van hun moeder (ze gaan zelfs met haar mee naar het toilet in het centrum, zo bang zijn ze om

alleen te zijn). Ze hebben allebei regelmatig nachtmerries en beschrijven dieren waarvan ze 's avonds in het donker de schaduwen zien (dieren die ze in Sri Lanka hebben gezien — slangen, krokodillen, ...). Ze hebben elkaar nodig om zich 's nachts veilig te voelen (ze slapen samen).

Beide kinderen zeggen bang te zijn voor de politie en voor honden. [A.] beschrijft een voorval waarbij zijn moeder gewond raakte aan haar been. Het lijkt erop dat deze angsten verband houden met verschillende ingrijpende gebeurtenissen die ze in Griekenland hebben meegemaakt (volgens het verhaal van de moeder). Daarnaast wordt er speciale aandacht besteed aan [M.], die zorgwekkend gedrag vertoont: ze is erg ongerust en huilt als ze naar het toilet moet, ze wil zich niet uitkleden in het bijzijn van iemand anders dan haar moeder (ook niet als ze in een hemdje of een kort rokje wordt gezien), ze is wantrouwig en denkt soms dat mensen over haar praten. Haar spel vertoont weinig verbeeldingskracht; ze heeft de neiging haar broer na te doen. Ze wordt door de leerkracht beschreven als iemand die heel vaak „in de wolken“ is. Ten slotte komt [M.] niet voor zichzelf op. Als een ander kind haar lastigvalt of slaat, blijft ze daar staan zonder iets te doen. [M.] zou het slachtoffer zijn geweest van een poging tot besnijdenis in Sri Lanka, een gebeurtenis waarbij ze zou hebben gezien hoe haar moeder werd geslagen terwijl die haar probeerde te beschermen.”).

De behandelende psycholoog acht het in dit stadium belangrijk om twee verschillende begeleidings-trajecten voor de twee kinderen op te zetten, zodat de ervaringen en behoeften van elk kind apart kunnen worden benaderd. Zij benadrukt hierbij dat, hoewel een therapeutische omgeving voor elk van de kinderen belangrijk is, dit echter niet voldoende is; de veilige omgeving waarin de kinderen zich bevinden, moet voorop staan (*“Enfin, si un espace thérapeutique est important pour chacun d'entre eux, il n'est pas suffisant, le contexte de sécurité dans lequel se trouvent les enfants doit primer.”*). Zij vervolgt dat *“Les enfants ont besoin de grandir dans un lieu sécurisé et sécurisant, sans être soumis à des contacts réguliers avec des adultes « étrangers » (dans le sens d' « étrangers à la famille ») qui partagent leurs lieux de vie et d'intimité (comme les sanitaires et toilettes), qui sont susceptibles d'avoir des comportements inadéquats (personnes ivres qui frappent à la porte du container dans lequel ils dorment) ou violents entre eux, devant les enfants.”*

(eigen vertaling: *“De kinderen moeten kunnen opgroeien in een veilige en geborgen omgeving, zonder regelmatig in contact te komen met volwassenen die ‘vreemden’ zijn (in de zin van ‘vreemden voor het gezin’) en die hun leefruimte en privacy delen (zoals de sanitaire voorzieningen en toiletten), die zich mogelijk ongepast gedragen (dronken mensen die op de deur van de container kloppen waarin ze slapen) of gewelddadig zijn tegenover elkaar, in het bijzijn van de kinderen.”*).

De Raad herinnert er hierbij aan dat bij de beoordeling van het belang van het kind in het kader van een procedure voor internationale bescherming terdege rekening moet worden gehouden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van het kind, waartoe zijn gezondheid, zijn gezinssituatie en zijn opvoeding behoren.

Nergens in de bestreden beslissingen wordt dit psychologisch attest meegenomen in de beoordeling van de beschermingsverzoeken van de kinderen. Dit geldt ook voor de andere medische attesten met betrekking tot de kinderen die werden voorgelegd (zie bv. medisch attest van 12 mei 2025 inzake F.A., AD CGVS kinderen, map 5).

Bij hun aanvullende nota's brengen verzoekers nog een brief bij van 27 januari 2026 van de school waar de minderjarige verzoekers school lopen. Hieruit blijkt dat de minderjarige verzoekers bij aankomst een aanzienlijke emotionele kwetsbaarheid vertoonden en dat zij nood hebben aan stabiliteit en professionele ondersteuning. De minderjarige verzoekster vertoonde aanzienlijke leer- en concentratieproblemen en er werd dyslexie vastgesteld. De school benadrukt daarbij uitdrukkelijk dat een positieve ontwikkeling van de minderjarige verzoekers slechts mogelijk is door een nauwe en regelmatige samenwerking tussen eerste verzoekster, de school, het Centrum voor Leerlingenbegeleiding, de logopedist en andere betrokken hulpverleners.

Daarnaast leggen verzoekers nog verschillende recente medische en psychologische documenten neer in verband met de opvolging van de minderjarige verzoekers in België.

Het psychologisch attest van 29 januari 2026 en het medisch attest van 2 februari 2026 vermelden dat de minderjarige verzoeker A.M. sinds september 2025 psychologisch wordt opgevolgd voor bedplassen en nachtmerries. Er is ook sprake van tandenknarsen voornamelijk 's nachts en wisselende huidletsels als gevolg van een schimmelinfectie. Een psychologische opvolging wordt noodzakelijk geacht.

Volgens het psychologisch attest van 15 januari 2026 was de minderjarige verzoekster F.M. bij de aanvang van de begeleiding uiterst angstig en wantrouwig, waardoor meerdere gezamenlijke sessies met haar moeder noodzakelijk waren om een vertrouwensrelatie op te bouwen. Verder blijkt dat zij aanzienlijke ademhalingsproblemen vertoont die niet alleen een medische maar ook een psychologische component hebben, zodat zowel medicamenteuze als psychotherapeutische behandeling vereist is. De ernst van haar situatie wordt verder bevestigd door het medisch attest van 2 februari 2026, waarin melding wordt gemaakt van diverse gezondheidsproblemen, waaronder wisselende huidletsels geassocieerd met dermatofytose

(schimmelinfectie), verspreide laesies van alopecia areata op de hoofdhuid, bedplassen, divergent strabisme waarvoor een bril absoluut nodig is, een huisstofmijtallergie met zowel KNO- als longklachten (nachtelijk hoesten en kortademigheid bij inspanning) met een recente episode van astmatische bronchitis en start van dagelijkse behandeling met Ventolin. Ook voor haar wordt psychologische opvolging noodzakelijk geacht. Uit het medisch attest van 7 januari 2026 bij de aanvullende nota blijkt dat de minderjarige verzoekster medicatie behoeft voor haar astma.

Verder blijkt uit de voorgelegde medische stukken dat ook eerste verzoekster zelf gezondheidsproblemen kent die haar kwetsbaarheid verhogen. Uit het medisch attest van 2 februari 2026 blijkt dat verzoekster lijdt aan een dermatologische aandoening en hypertensie en daarnaast wordt geconfronteerd met verschillende pijnlijke orthopedische klachten, waaronder pijn in de linkerheup vooral tijdens het stappen, een nog niet hersteld letsel aan de rechterenkel, met oedeem en zwelling, waarvoor zij fysiotherapie volgt, chronische lage rugpijn ten gevolge van beginnende discopathieën ter hoogte van L4-L5 en L5-S1, vernauwing van de luchtwegen en een beginnende bilaterale overbelasting van de facetgewrichten L5-S1. Daarbij blijkt uit het psychologisch attest van 15 januari 2026 dat eerste verzoekster, afwisselend met haar dochter F.M, één keer op vier wordt opgevolgd.

Gelet op het geheel van deze elementen kan de verwerende partij niet langer worden gevolgd waar zij stelt dat verzoekers geen bijzondere kwetsbaarheid vertonen. Zoals reeds vermeld, laat de verwerende partij in de bestreden beslissingen de medische en psychologische noden van de minderjarige verzoekers, waarvan zij kennis had, hierbij zelfs geheel ongemoeid. Uit de bestreden beslissing blijkt derhalve niet dat de situatie van de minderjarige kinderen bij terugkeer naar Griekenland afdoende werd onderzocht. Er liggen heden tevens bijkomende en nieuwe medische en psychologische stukken voor, die niet voorlagen ten tijde van de bestreden beslissingen.

De door eerste verzoekster afgelegde verklaringen en de door verzoekers bijgebrachte documenten tonen aan dat beide minderjarige verzoekers kampen met een combinatie van psychologische, emotionele en medische problemen die een voortdurende en multidisciplinaire begeleiding vereisen. De kinderen zijn afhankelijk van gespecialiseerde begeleiding en van een zorgvuldig uitgebouwd ondersteuningsnetwerk, terwijl eerste verzoekster zelf met meerdere gezondheidsproblemen kampt en bovendien een centrale rol vervult in de coördinatie van de zorg voor en begeleiding van haar kinderen.

Op basis van haar verklaringen en de neergelegde stukken kan worden geconcludeerd dat zowel verzoekster als haar kinderen een significante verhoogde graad van kwetsbaarheid vertonen, zich in een kwetsbare situatie bevinden en zorgbehoevend zijn, zodat de beoordeling van hun situatie niet kan worden herleid tot die van een gezond gezin zonder bijzondere noden, nu er wel degelijk sprake is van voldoende specifieke kwetsbaarheidsfactoren.

Er ligt in de huidige stand van zaken een veelheid aan medische en psychische elementen en documenten voor die nader onderzoek behoeven en maken dat verweerders standpunt in de bestreden beslissingen niet meer kan worden bijgetreden. Een herevaluatie dringt zich op. De Raad heeft echter geen onderzoeksbevoegdheid ten aanzien van de fysieke en mentale gezondheidstoestand van de verzoekers en hun medische en psychologische noden, die relevant kunnen zijn in het kader van een mogelijke bijzondere kwetsbaarheid. Er kan bijgevolg, gelet op het voorgaande, in de huidige stand van zaken niet langer worden uitgesloten dat bij verzoekers wel degelijk sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hen verhindert hun rechten als statushouders te doen gelden en zich staande te houden in Griekenland.

5.10. Waar verdere medische en psychologische behandeling en opvolging zijn vereist, stelt zich verder de vraag naar verzoekers' toegang tot gezondheidszorg bij terugkeer naar Griekenland als statushouders.

Hierboven werd bij de beoordeling van de voorzienbare levensomstandigheden van statushouders in geval van terugkeer naar Griekenland reeds besloten dat de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Eerste verzoekster verklaarde geen AMKA te hebben gehad in Griekenland (NPO, p. 18). Hoewel zij verklaarde dat zij slechts drie maanden in dat land verbleef (NPO, p. 10), dienen zoals reeds aangehaald de voorzienbare levensomstandigheden van verzoekers in aanmerking te worden genomen.

Er kan hierbij geen abstractie worden gemaakt van het gegeven dat eerste verzoekster als alleenstaande moeder in Griekenland met twee minderjarige kinderen die medische en psychologische zorg behoeven, zal worden geconfronteerd met de gevolgen van het feit dat zij niet over een AMKA beschikt.

Het bezit van een AMKA-nummer vormt een noodzakelijke voorwaarde voor toegang tot, onder meer, de arbeidsmarkt, de gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

Uit artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) in samenhang met artikel 33, lid 3, van de wet 4368/2016 volgt dat statushouders met een AMKA-nummer gratis toegang hebben tot primaire, secundaire en tertiaire gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Evenwel, zoals de verwerende partij in haar aanvullende nota ook stelt: *“Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van*

internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren.”

De AMKA-verordening van 23 december 2023 bepaalt dat sinds 1 april 2024 een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief wordt afgegeven. Om de daarbij horende rechten van onder meer toegang tot gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd, zoals de verwerende partij ook aangeeft. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd.

Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf.

Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie, ... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (een *“employment hiring certificate from an employer”* in de Engelse vertaling van de reeds geciteerde AMKA-verordening; in het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024 worden ook de termen *“intentieverklaring van een werkgever”* en *“werkgeversverklaring”* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267; nota verwerende partij over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 5 januari 2026 en de vertaling van de AMKA-verordening).

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of bv. vanwege hun gezondheidstoestand of leeftijd niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-268). De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Uit het rapport van RSA, *“Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van april 2025 blijkt dat belemmeringen voor de toegang tot een AMKA directe gevolgen hebben voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, aangezien zij hierdoor worden uitgesloten van essentiële behandelingen die niet als spoedeisende gezondheidszorg worden beschouwd (p. 22-24; 35).

In een omzendbrief van 3 november 2025 wordt gesteld dat als gevolg van de hervorming van de AMKA-verordening, de begunstigden onder artikel 33, lid 2, onder c) van wet 4368/2016 geen actieve AMKA moeten voorleggen om toegang te krijgen tot verpleegkundige en medisch-farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen, op voorwaarde dat, al naar gelang het geval, de volgende bewijsstukken worden overgelegd:

“[...]”

ix) Personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), ongeacht of zij in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning of dat er een beslissing in behandeling is betreffende een verzoek tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van de beslissing tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011”

(vrije vertaling, zie nota verwerende partij over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026, met Franstalige vertaling van deze omzendbrief: “ix) Les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou judiciaire existe: Une attestation écrite de décision de report d'éloignement en application des dispositions du parag. 4 de l'article 24 de la loi n° 3907/2011”).

Echter, een statushouder zonder AMKA-nummer valt niet onder artikel 33 van wet 4368/2016 en dus ook niet onder de omzendbrief van 3 november 2025 (zie artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) in samenhang met artikel 33, lid 3, van de wet 4368/2016).

Zoals reeds vermeld, blijkt in dit geval niet dat eerste verzoekster een AMKA-nummer heeft. Verzoekers zullen zich dus niet op de omzendbrief van 3 november 2025 kunnen beroepen.

Uit de voorliggende landeninformatie blijkt weliswaar dat personen die niet over een actieve AMKA beschikken niet geheel zullen zijn verstoken van toegang tot gezondheidszorg, maar dat deze echter is beperkt tot enkel spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat men zich wendt tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum. Statushouders die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een dokter die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra. Evenwel blijkt uit de beschikbare landeninformatie ook dat statushouders daarbij met meerdere administratieve obstakels en een taalbarrière worden geconfronteerd, waardoor het hen wordt aangeraden om een beroep te doen op NGO's. De meest recente informatie bijgebracht door beide partijen geeft bovendien aan dat de capaciteit van NGO's om statushouders te ondersteunen zeer beperkt lijkt te zijn, onder meer als gevolg van het stopzetten van subsidies.

Verder wordt enkel verwezen naar gratis medicatie en spoedeisende hulp in openbare gezondheids-instellingen, terwijl voor de minderjarige verzoekers ook psychologische opvolging noodzakelijk wordt geacht. Het is niet duidelijk of regelmatige psychologische opvolging valt onder de spoedeisende hulp waarop statushouders zonder AMKA-nummer recht hebben. Ook is het geenszins duidelijk of de zorgnoden van verzoekers voor hun verschillende medische problematieken vallen onder de spoedeisende hulp en medicatie waarop ook personen zonder AMKA-nummer recht hebben, zoals fysiotherapie, logopedie, de behandeling van huidletsels, astma-medicatie, enz.

Waar de landeninformatie verder stelt dat NGO's en gemeenten medische centra beheren die verschillende diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychosociale hulp en begeleiding, kan uit de landeninformatie echter niet blijken dat de aangewezen psychologische opvolging en de opvolging van de overige medische zorgnoden voldoende beschikbaar en toegankelijk zou zijn in de medische centra van NGO's en gemeenten, te meer de landeninformatie stelt dat de financiële middelen van NGO's in deze beperkt zijn (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 50).

Gelet op wat voorafgaat, kan uit het geheel van het rechtsplegingsdossier niet op afdoende wijze blijken dat eerste verzoekster, als statushouder zonder een AMKA-nummer, laat staan een actieve AMKA, in geval van terugkeer naar Griekenland daadwerkelijk toegang zal hebben tot de voor haar en haar kinderen benodigde medische en psychologische behandeling en opvolging.

Waar in de bestreden beslissingen nog wordt gesteld dat kan worden verwacht dat eerste verzoekster in staat is in Griekenland een job te vinden om zich en haar kinderen, de minderjarige verzoekers, te onderhouden, wordt hierbij onvoldoende rekening gehouden met de medische en psychologische problemen van eerste verzoekster en haar minderjarige kinderen, de minderjarige verzoekers, en de impact die deze in de Griekse context hebben op de mogelijkheid voor eerste verzoekster, als alleenstaande moeder, om legaal werk te vinden en zo een inkomen te verwerven en de kosten verbonden aan de opvang, medische en psychologische behandeling en opvolging voor zichzelf en haar kinderen te dragen. Er kan niet worden uitgesloten dat dit alles wel degelijk een impact kan hebben op haar zelfredzaamheid en haar vermogen om in het levensonderhoud van zichzelf en haar minderjarige kinderen, in casu de minderjarige verzoekers, te voorzien.

Het enkele gegeven dat zij een ondersteunend netwerk had in het verleden, doet hier geen afbreuk aan. Verzoekster stipt in haar verzoekschrift terecht aan dat deze financiële hulp van haar neef slechts tijdelijk werd aangeboden en zich beperkte tot het betalen van haar reizen. Uit niets blijkt dat zij een beroep kan doen op structurele hulp. Er kan niet zonder meer vanuit worden gegaan dat zij, in geval van terugkeer naar Griekenland, nog steeds financiële ondersteuning zal kunnen genieten van haar neef die haar in het verleden heeft geholpen.

Deze in het verleden gekregen beperkte financiële ondersteuning van haar ondersteunend netwerk, in casu haar neef zoals aangestipt in de bestreden beslissingen, zal voor eerste verzoekster, - die twee jonge kinderen heeft met psycho-medische problemen en die zelf ook kampt met gezondheidsproblemen -, niet volstaan om in geval van terugkeer naar Griekenland gedurende een mogelijk aanzienlijke lange periode gedurende dewelke zij niet in staat zal zijn een inkomen door legale arbeid te verwerven, in haar elementaire behoeften en deze van haar minderjarige kinderen te voorzien en te vermijden dat zij en haar twee minderjarige kinderen daarbij zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit staat overigens nog los van het gegeven dat zij mogelijk geen toegang zal hebben tot de voor haar en haar kinderen benodigde medische en psychologische behandelingen gezien zij niet in het bezit is van een (actieve) AMKA.

Er wordt in deze ook benadrukt dat het onderzoek van de beschermingsverzoeken ingediend door verzoekers zich niet kan beperken tot een beoordeling van hun levensomstandigheden in Griekenland als statushouders voor hun vertrek uit deze lidstaat maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen, rekening houdend met hun individuele omstandigheden. De beoordeling of de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoekers, als personen die internationale bescherming genieten in die andere lidstaat, hen zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest, kan zich niet beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar vereist ook een toekomstgerichte beoordeling van het risico om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen.

5.11. Gelet op het geheel van de voorliggende elementen, met name:

- (i) het geheel van de medische en psychologische stukken in het rechtsplegingsdossier over de medische en psychische problematieken van verzoekers die getuigen van een zekere ernst en die verdere medische en/of psychologische opvolging en behandeling behoeven;
 - (ii) het hoger belang van de minderjarige verzoekers;
 - (iii) de actuele landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland erg precair kan zijn, waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden met belemmeringen inzake de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorg;
 - (iv) de administratieve obstakels waarmee terugkerende statushouders kunnen worden geconfronteerd, zoals de obstakels bij het verkrijgen en activeren van een AMKA alsook het gebrek aan toegang tot de reguliere gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale bijstand dat daaruit kan voortvloeien; alsook
 - (v) het kwetsbaar profiel van verzoekers, zijnde een alleenstaande moeder met minderjarige kinderen die elk medische en psychologische noden kennen;
- dringt zich een verder en gedegen onderzoek op naar de door verzoekers aangevoerde elementen die hen desgevallend zouden (kunnen) verhinderen om hun rechten afdoende te doen gelden, verbonden aan hun vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland, en/of waardoor zij zouden kunnen worden blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek worden bevestigd dat bij verzoekers geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hen verhindert hun rechten als statushouder ten volle te doen gelden en zich staande te houden in Griekenland.

Gelet op de moeilijke situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, en gezien het kwetsbaar profiel van verzoekers, zijnde een alleenstaande moeder met minderjarige kinderen die elk medische en psychologische noden kennen, alle bovenvermelde individuele omstandigheden alsook het hoger belang van de minderjarige verzoekers cumulatief in overweging genomen, acht de Raad een nader en gedegen onderzoek van verzoekers' situatie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

Er kan niet worden uitgesloten dat verzoekers, gelet op bovenvermelde elementen, in een bijzonder kwetsbare situatie zullen terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland. Rekening houdend met voormelde individuele elementen in samenhang met de landeninformatie over de situatie van statushouders in Griekenland, kan in deze stand van zaken immers niet worden uitgesloten dat in casu sprake is van buitengewone omstandigheden waarbij verzoekers, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om en omwille van een mogelijke bijzondere kwetsbaarheid, kunnen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stellen om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

Verder moet worden nagegaan of verzoekers als statushouders, gelet op voormelde elementen eigen aan hun individuele situatie waaronder hun medische en psychische problematieken die blijf geven van een

zekere ernst, een beroep zullen kunnen doen op de benodigde medische en psychologische behandeling en opvolging, om zo te vermijden dat zij, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of die hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

De specifieke situatie van verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet kan worden bevestigd dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° lid van de Vreemdelingenwet zijn vervuld.

5.12. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken de verzoeken om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in de verzoekschriften aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend en was niet aanwezig ter zitting.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 september 2025 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO